

Coperta și tehnoredactarea: Valerian Susan
Corectura: Claudia Năstasă
Coperta I: foto realizată de George Crasnean

© **Editura Lumea Credinței** – 2019
Pentru prezenta ediție

Editor: **Lumea Credinței SRL**
Str. Oborul Nou nr. 5B, sector 2,
cod poștal 021441, București
Tel. 031 422 84 23
e-mail: razvan.bucuroiu@lumeacredintei.com

Director: **Răzvan Bucuroiu**
Consilier editorial: **Răzvan Codrescu**

Distribuție:
S.C. Supergraph S.R.L.
Str. Ion Minulescu nr. 36
031216, sector 3, București
Tel.: 021/320.61.19; 021/319.10.83
Fax: 021/319.10.84

**Bartolomeu Anania • Sofian Boghiu • Ion Buga •
Dumitru Cobzaru • Macarie Drăgoi • Vasile Gordon •
Petru Moga • Ciprian Negreanu • Antonie Plămădeală •
Boris Răduleanu • Petroniu Tănase**

Izvorul Tămăduirii

Cele mai frumoase predici

Volum îngrijit
de Marius Vasileanu

Cuprins

MARIUS VASILEANU <i>Introducere</i>	5
MITROPOLITUL BARTOLOMEU ANANIA <i>Predică la Izvorul Tămăduirii</i>	11
PĂRINTELE SOFIAN BOGHIU <i>Cuvânt la Izvorul Tămăduirii</i>	25
PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA <i>Cuvânt la Izvorul Tămăduirii</i>	33
PĂRINTELE DUMITRU COBZARU <i>Izvorul Tămăduirii</i>	43
EPISCOPUL MACARIE DRĂGOI <i>Să nu secăm Izvorul Tămăduirilor Maicii Domnului</i> ...	51
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON <i>Maica Domnului – Izvorul Tămăduirii</i>	57
PĂRINTELE PETRU MOGA <i>Izvorul Tămăduirii</i>	65
PĂRINTELE CIPRIAN NEGREANU <i>Au lovit peste obrazul inimii ei</i>	73
MITROPOLITUL ANTONIE PLĂMĂDEALĂ <i>Izvorul Tămăduirii izvorăște din mormântul gol</i>	83

Izvorul Tămăduirii 101

În loc de postfață

PĂRINTELE PETRONIU TĂNASE

Maica Domnului, Marea noastră Nădejde 113

MITROPOLITUL BARTOLOMEU ANANIA

Bartolomeu Anania (1921-2011) a fost mitropolit și arhiepiscop al Clujului. Studii superioare, nefinalizate, la Facultatea de Medicină și Conservator – ambele din Cluj (1944-1946). Studiază teologie ortodoxă la facultățile din București și Sibiu (licență în 1948). Este tuns în monahism la Mănăstirea Antim din București (2 februarie 1942) și hirotonit ierodiacon (15 martie 1942), diacon la Mănăstirile Polovragi și Baia de Arieș. A fost stareț la Mănăstirea Toplița. Din 1948, este chemat de Patriarhul Justinian Marina pentru a lucra ca intendent al Palatului Patriarhal, apoi inspector patriarhal pentru învățământul bisericesc. A fost director al Bibliotecii Patriarhale și directorul Institutului Biblic și de Misiune al BOR. Între anii 1965 și 1976 a lucrat în cadrul Arhiepiscopiei Misionare Ortodoxe din SUA. Din anul 1982 s-a retras la Mănăstirea Văratec, unde s-a aplecat asupra revizuirii traducerii românești a *Sfintei Scripturi*, până în 1993, când fost ales Arhiepiscop al Clujului. Mitropolitul Bartolomeu a fost închis ca deținut politic (1958-1964) și a publicat o bogată operă teologică și literară.

Predică la Izvorul Tămăduirii*

În numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt,
amin.

Iubiți credincioși, Hristos a înviat!

Izvorul Tămăduirii este una dintre sărbătorile închinat Maicii Domnului în cursul unui an bisericesc. Se cheamă *Izvorul Tămăduirii* pentru că este legată de o fântână făcătoare de minuni care se găsește aproape de Cetatea Constantinopolului, Istanbulul de astăzi, și în care apa s-a dovedit vindecătoare pentru cei bolnavi de diferite boli. Din mila lui Dumnezeu, am ajuns și eu acolo acum câțiva ani. Este un izvor de apă curată la o adâncime cam de doi metri și jumătate – trei de la suprafața pământului, se coboară pe niște trepte de piatră. Și m-a ajutat Dumnezeu să beau apă de la acest izvor și să mă spăl cu această apă. Este o mare mângâiere pentru că, chiar dacă nu se săvârșește sub ochii tăi o minune, simți că este minunea mângâietoare a prezenței Maicii Domnului

* Predică rostită la Mănăstirea Nicula, în ziua de 2 mai 2003.

și pleci de acolo luminat. Iată că Biserica a așezat-o în Săptămâna Luminată, în această zi de vineri, pentru că atunci a fost descoperită apa aceasta, fântâna aceasta ca tămăduitoare, ca vindecătoare, ca izvor al tămăduirii.

Așa că se cuvine, iubiți credincioși, ca în această zi din Săptămâna Luminată, când o sărbătorim pe Maica Domnului, să ne întrebăm și să încercăm să deslușim ce legătură este între Maica Domnului și Învierea lui Iisus Hristos. Pentru că, după câte știm noi din *Sfintele Scripturi*, aparent nu este niciuna. Și totuși este una și este foarte puternică...

Pentru aceasta aș vrea să vă aduc aminte mai întâi că Mântuitorul Hristos, încă de mai multe ori, îi anunțase pe ucenicii săi asupra faptului că va fi dat în mâinile oamenilor nelegiuți, că va fi pălmuț, scuipat, batjocorit, omorât, dar că a treia zi va învia. Reacțiile au fost aproape nule. Practic, nimeni nu a luat în seamă treaba aceasta. Mai mult decât atât, în *Evangelia* care vi s-a citit astăzi ați auzit că fiind în templu într-o controversă puternică cu adversarii săi, fariseii, arhierii și cărturarii, El le-a spus: *Dărâmați acest templu și în trei zile Eu îl voi zidi la loc. Iar ei au zis: I-auzi colo! – au început să râdă ca de un nebun. Cei care au făcut templul acesta au avut nevoie de câteva zeci de ani ca să îl ridice. Și tu zici că îl faci în trei zile!* Dar, ne spune evanghelistul, nimeni n-a priceput, nici chiar apostolii săi, că El vorbea despre templul trupului său.

Că adică va fi ucis, va fi zdrobit, va fi omorât – va fi dărâmat, dar că în trei zile El îl va restaura, îl va ridica. De aceea ne și spune *Sfânta Evanghelie*, evanghelistul Ioan, că abia după Învierea Lui din morți și-au adus ei aminte de acest cuvânt și au priceput că vorbise despre rezidirea prin înviere a propriului său trup.

Ei bine, dragii mei, altădată însă le vorbise deschis, de data aceasta folosise o alegorie și poate era de înțeles că ei n-au priceput-o. Dar altădată vorbise în repetate rânduri cât se poate de deschis: *Fiul Omului – adică Eu – va fi dat în mâinile oamenilor nelegiuți, care Îl vor omori, dar a treia zi va învia.*

Iată de ce, iubiții mei, la Înviere, practic, nimeni n-a crezut în fenomenul acesta, nimeni dintre apostolii săi și nici chiar dintre sfintele femei. Noi știm că faptele s-au petrecut așa: duminică de dimineață, sfintele femei s-au dus la mormânt ca să-l tămâieze, cum fac și astăzi femeile noastre când merg la morții lor dragi în cimitire. Și pe drum ele se tânguiau, că este foarte de dimineață și pe cine găsim noi la ora aceasta ca să ne prăvălească piatra de pe ușa mormântului. Mormântul era săpat în piatră, așa cum se știe că era obiceiul iudeilor. Dar iată că, ajungând acolo, un înger al Domnului li s-a arătat în straie luminate. Și a prăvălit piatra de pe ușa mormântului și ele au văzut mormântul gol. Iar îngerul le-a spus: *Nu-L mai căutați pe Cel viu între cei*

morți. Știi că pe Iisus Nazarineanul Cel mort Îl căutați. Nu este aici: a înviat! Mergeți și spuneți și ucenicilor săi!

Ele au ascultat vorba îngerului și au plecat repede de acolo. Dar înaintea lor cu o frântură de ceas, fusese la mormânt Maria Magdalena, una dintre sfințele femei, acel grup de femei care veniseră cu Iisus din Galileea și care Îi slujeau Lui și apostolilor în drumul lor către Ierusalim. Maria Magdalena s-a dus și a văzut piatra răsturnată de pe ușa mormântului, iar mormântul l-a văzut gol. Și ce-a crezut? A crezut că L-au luat pe Iisus și L-au strămutat în altă parte. Asta a fost tot ce-a crezut ea. Nici prin minte nu i-a trecut că Iisus înviase...! Ci doar că fusese strămutat în altă parte.

Aceasta se lega și de ceea ce prezumaseră iudeii atunci când s-au dus la Pilat îndată după îngroparea lui Iisus. Și au spus: *Și atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai mare decât cea dintâi.* Și Pilat a ridicat din umeri și a spus: *Păi aveți soldați de pază, faceți cum știți și întăriți paza! Și străjuiți-l voi!* Și ei au pecetluit mormântul și au pus paznici. Ne spune Sfântul Evanghelist Matei că atunci când paznicii au văzut pe înger și mormântul gol, au căzut jos ca niște adormiți, ca niște morți. Dar mai știm un lucru, tot de la Sfântul Matei: că oamenii aceștia, paznicii care văzuseră cu ochii lor, îl văzuseră și pe înger, văzuseră și mormântul gol, s-au dus în cetate și acolo mai-marele iudeilor, arhieriei și cărturarii i-au plătit cu bani, adică i-au mituit. Iar ei, deși erau soldați,

s-au lăsat corupți de suma de bani: se spune că le-au dat bani din belșug, nu 30 de arginți, cât primise Iuda, ci mult mai mult. Și omul este ispitit de bani, atunci ca și în vremea noastră. Și așa că au primit banii ca să spună, să dea o declarație cum că ucenicii Lui au venit noaptea și L-au furat în timp ce ei dormeau. Dar ei au ridicat această problemă și le-au spus arhierilor: *Păi, bine-bine, dacă o s-audă guvernatorul că noi am adormit în timpul serviciului, știți ce se-ntâmplă cu o strajă care adoarme în timp ce trebuie să vegheze. Dacă nu este spânzurată, este trimisă la pușcărie.* Și atunci au zis cărturarii: *N-aveți voi grijă, că noi o să-l convingem pe guvernator, dacă cumva se va auzi, dar sperăm să nu se audă. Dar dacă se va auzi că voi ați făcut asta și ați adormit în timpul serviciului, atunci vom găsi noi mijloace și-i astupăm gura și pe voi o să vă punem la adăpost. Se va face fără nicio grijă.* Ei știau ce știau, pentru că atunci când Iisus urma să fie condamnat, condamnare cerută de ei, de mai-marii iudeilor, Pilat a cercetat și a văzut că Iisus n-are nicio vină. Și urma să-L achite. Dar ei atunci când au simțit că Pilat înclină să-L achite pe Iisus, atunci au recurs la șantaj. Și i-au spus: *Tu aici ești reprezentantul Cezarului de la Roma, acest Iisus s-a dat pre sine drept împărat, drept rege al iudeilor, fără să aibă mandat al Cezarului de la Roma. Și atunci, dacă tu îl achiziți, noi mergem la Roma și te pâram Cezarului cum că l-ai trădat și că ai achitat pe unul care vroia să uzurpe autoritatea împăratului.* Atunci

Pilat guvernatorul s-a speriat, șantajul mergea drept la țintă. Cine nu se teme de o pâra mincinoasă ajunsă atât de departe la urechile Cezarului din Roma? Și în fața șantajului a cedat și a pronunțat sentința de condamnare la moarte prin crucificare, prin răstignire.

Ei bine, cum ei, arhieriei și cărturarii, fuseseră în stare să-l șantajeze prima dată, îl aveau la mână și de data aceasta. Puteau să meargă la el și să spună: *Dacă se va răspândi vorba că acest Iisus a înviat din morți și că a fost Dumnezeu, atunci noi te vom pâri la Cezar.* De ce mergea șantajul? Pentru că Cezarul de la Roma se declarase el pe sine însuși că este zeu! Și pretindea să i se aducă închinare și cinstitoare ca unui Dumnezeu. Șantajul mergea drept la țintă, erau foarte bine pregătiți acești cărturari și acești farisei. De aceea le-au mai dat o sumă de bani paznicilor pentru ca să-i liniștească că ei vor fi la adăpost de orice fel de pedeapsă din partea guvernatorului Pilat.

Așadar, iubii mei, Maria Magdalena, care era foarte apropiată de Domnul Iisus, nici ea nu s-a gândit la Înviere. Când a văzut mormântul gol, s-a depărtat puțin, că era încă noapte, se îngâna ziua cu noaptea, și a văzut silueta unui bărbat și a crezut că-i grădinarul. Și grădinarul se presupune că știe tot ce se-ntâmplă în grădina pe care el o îngrijește. Și I-a spus: *Iată, L-au luat pe Domnul meu din mormânt și nu știu unde L-au pus! Nu cumva știi tu să mă îndrumi spre locul unde se*

găsește, ca să mă duc să-L plâng și să-L tămâiez? Dar în secunda următoare, bărbatul pe care ea Îl credea grădinar a chemat-o pe nume: *Maria!* Iar ea a recunoscut vocea și apoi de îndată chipul lui Iisus celui Înviat. Și I-a căzut la picioare și I s-a închinat. Așadar, până când Maria nu avea să se convingă cu ochii ei că Iisus înviase, nu crezuse în aceasta.

Iar femeile s-au dus celelalte în Ierusalim, mai mult năucite. Pe drum mergând, Iisus li S-a arătat și le-a spus: *Nu vă temeți, Eu sunt. Mergeți la ucenicii Mei, iar voi bucurați-vă.* Deci acestea L-au văzut pe Iisus, dar până nu L-au văzut, n-au crezut. S-au dus în cetate și le-au spus apostolilor care se găseau închiși în casă, cuprinși de frică după toate cele întâmplare: *Să știți că Domnul a înviat, L-am văzut noi cu ochii noștri!* Și ne spun foarte cinstit *Sfintele Evanghelii* că ei s-au uitat la ele ca la niște țicnite. Și le-au măsurat de sus până jos – *Cine știe ce li s-a năzărit acestor femei, să ne spună ele nouă că Iisus a înviat...!* Și atunci, ia să vedem noi dacă este sau nu este adevărat! Și au alergat doi dintre ei la mormânt, Petru și Ioan. Ioan fiind mai tânăr a fost mai iute de picior și a ajuns primul la mormânt și a văzut că era gol. Mai precis, a văzut că piatra era alături, dar fiind mai tânăr nu a avut curajul să intre singur în mormânt. Peste câteva momente l-a ajuns din urmă Petru, care era mai bătrân, gâfâind. Și de abia Petru a avut curajul să intre în mormânt și împreună

Res cu el și Ioan. Și amândoi au văzut mormântul gol, fără trupul lui Iisus și giulgiurile zăcând acolo.

Acestea erau pentru ei și un argument, iubiiții mei, dacă ar fi fost furat, hoții l-ar fi luat împreună cu giulgiurile. Ce erau giulgiurile? Niște pânzeturii, un fel de cearșafuri în care se înfășurau morții. Fiindcă morții nu se puneau în sicrie ca pe vremea noastră. Trupul mortului gol era înfășurat în aceste cearșafuri, în aceste giulgiuri, care erau îmbibate cu un ulei făcut din rășinoase și care avea în el și aromate. Și pentru că acest ulei era făcut din rășinoase, cearșaful, practic, se lipea de trup. Se lipea de piele. Și aceasta ca să amâne procesul descompunerii, al putrezirii. Așadar, dacă L-ar fi furat, ar fi fost imposibil ca hoții să-I desprindă giulgiurile de pe trup și să ia trupul fără giulgiuri. Mai mult decât atât, orice furt se face în grabă și timpul nu le-ar fi ajuns pentru asemenea operații. Așadar, iată că prezența giulgiurilor era argumentul suprem că trupul lui Iisus nu fusese furat sau strămutat în altă parte, ci că înviase din morți.

Iisus li s-a arătat și apostolilor în Galileea, știm asta. Când nu era Toma de față. Știm că li s-a arătat și a doua oară, când Toma era de față, și duminica viitoare avem prilejul să vorbim despre acest eveniment. Li s-a arătat și la doi dintre apostolii săi, Luca și Cleopa, care mergeau spre satul Emaus. Iar Iisus a cinat împreună cu ei. Li s-a arătat ucenicilor și pe

malul lacului Tiberiada. Și așa mai departe, la mai mulți, în special acelor apropiați Lui, dar s-a arătat la mai multă lume.

Pe Maica Domnului o întâlnim ultima dată la piciorul Crucii. Era împreună cu cel mai iubit apostol al lui Iisus, cu Sfântul Evanghelist Ioan. Și Iisus, înainte de a muri, i-a încredințat-o apostolului său Ioan pe Maica Sa, spunând: *Iată, de acum încolo ea este mama ta.* Și el a înțeles, și ne spune chiar el în *Evanghelia* lui că din clipa aceea a luat-o pe Sfânta Fecioară Maria sub propria sa ocrotire. Ceea ce înseamnă că Maria era singură, nu avea pe nimeni, nu avea rude, nu avea copii, alții decât pe Iisus. Iar Iisus care murea nu a vrut să o lase pe Mama Lui singură, părăsită.

De atunci n-o mai întâlnim pe Maica Domnului și ne întrebăm: este posibil ca tocmai Mama Celui mort să nu se ducă la mormânt să-L tămâieze și să-L plângă? Și este posibil ca Iisus, care s-a arătat atâtor, începând cu sfințele femei, să nu se fi arătat și Maicii Sale?

Iubiții mei, răspunsul este extraordinar, este sublim, este dumnezeiesc: *toți s-au îndoit de Învierea Domnului, singura ființă care nu s-a îndoit a fost Sfânta Lui Maică, Fecioara Maria!* Nicio clipă nu s-a îndoit că Fiul ei, despre care știa că este Dumnezeu, ca unul care fusese zămislit în pântecele ei de la Duhul Sfânt, va învia...

Noi știm că Învierea n-a avut martori. Martori a avut numai Hristos cel înviat. Dar clipa, secunda

Respîn care Iisus a înviat în intimitatea mormântului n-a văzut-o nimeni. Avem toate motivele să credem că singurul martor real al secunde când Iisus a înviat printr-o explozie de lumină în întunericul mormântului a fost Maica Domnului – prin credința, prin inima, prin sufletul ei. Toate arătările Domnului după Înviere au avut un singur scop: *să-i convingă pe oameni de Învierea Lui*. Au avut un scop demonstrativ. Știm aceasta cu precizie din *Sfintele Evanghelii*. Să-i convingă că El, Iisus cel Înviat, este una și aceeași persoană cu Cel răstignit și mort pe cruce și cu Cel îngropat în mormânt. Că nu este altul. Aceasta a fost toată strădania Lui. Singura ființă care nu avea nevoie de o asemenea demonstrație a fost Maica Domnului. Pentru că ea știa dintotdeauna că Fiul ei va învia.

De aceea, iubiții mei, iată ce legătură se poate face între sărbătoarea de astăzi, în care suntem *încă* în praznicul Învierii Domnului, și această sărbătoare a Maicii Domnului. Dar așa merge mai departe, putem face o legătură între acest moment, între Înviere, și Adormirea Maicii Domnului.

Iisus Hristos a purtat trupul omenesc al nostru pe care noi oamenii I l-am dăruit prin Sfânta Fecioară Maria. Trupul înviat în mormânt era mai presus de fire, era trupul îndumnezeit, trupul care continua să rămână același, dar care prin Înviere se îndumnezeise și se transfigurase. Avea puterea să străbată prin pereți,

avea puterea să se facă văzut și nevăzut, avea puterea să se ridice deasupra pământului, avea puterea să se deplaseze fulgerător dintr-un loc în altul. Acesta era trupul transfigurat pe care sigur îl vom avea și noi la Învierea cea din morți. Ei bine, așa cum sfânta Sa Maică a văzut trupul înviind, transfigurat, tot așa Fiul său, când Maica Sa a adormit, nu a admis că acest trup de la care El își primise trupul să fie dat putreziciunii viermilor, descompunerii, nimicirii. Și a ridicat-o pe Maica Sa din mormânt cu trup cu tot la Cer. Este momentul pe care-l sărbătorim la 15 august, când este și hramul acestei Sfinte Mănăstiri. Nu Maica Domnului s-a ridicat la cer prin puterea ei, ci Fiul său a ridicat-o cu trupul prin puterea Lui și i-a îndumnezeit trupul. Așa cum El Își îndumnezeise prin Înviere trupul pe care ea I-l dăruise. Iată cum se leagă lucrurile în înțelepciunea și în lucrarea lui Dumnezeu.

Dragii mei, Maica Domnului a fost de față la suferințele Fiului, a fost de față la Răstignirea Lui, și-a văzut Fiul zvârcolindu-Se pe Cruce, gemând și urlând. Ca orice mamă a suferit. De ce a suferit, dacă ea știa că Fiul va învia? Păi de vreme ce suferința Lui era reală, și durerea ei era reală! Nu putea El să sufere cu adevărat și ea doar să se mângâie cu gândul Învierii. A trăit dramatic momentele torturilor la care a fost supus Fiul său. Trebuie să admitem că a plâns, trebuie să admitem că a jelit ca o ființă, ca o mamă care-și